

narem a Clavanes el
23 d'aquest, retornant
a ciutat a primers d'octu-
bre. Tota la colla, gràcies
a Deu, està bé de salut
i d'humor.

Pets us saluden, a
tu i la Xantipa, i jo et
dedico, en fi, no cal dir-
ho, talentós llegir d'a-
questa epistola, benvelgut
amic, repetim-ho, un a-
lenc, evidentment frater-
nal i, certament, ben fort

Picento

Franciach 14.8.30

Caríssim amic:

Vaig rebre, a Clava-
neres, la seva lletra del
14 agost (quina barra la me-
va!) i amb tota la bona
intenció de contestar-la
promptament, em dono comp-
te de que ja és inútil
enviar-te uns mots a terres
de Tremp, i que he de fer-
ho ja a ciutat, desitjant-te
que la muntanya A' hagi
refet, posant-te en disposi-
ció de reprendre les lletres,

tant delis les emprenguessis
menys intensament i no t'a
d'opellessin tant, que he ho
mereixes.

Et vaig agrair molt
el seu paragraf consagrat
a l'Academia. Suposo
que, tal com me deies, vares
escriure des de Gump la lle-
tra presentant la seva di-
missió. Jo no he sapigut
res de ningú, de manera
que ignoro si a hores d'a-
ra s'és ja produït algun
conflicte, o bé si aquest
coincidirà amb el comen-
çament de curs, quan

l'ethon es remeixa a cin-
tat, per a major solem-
nitat academica. Una
hora o altra, indubtable-
ment, això acabaria com el
rosari de l'aurora. Jo
cada dia m'és content d'ha-
ver-lo esbotzat des de el
primer moment, lamenta-
no estant que una senten-
cia que tots desitjaven
que fos tant seriosa, hagi
acabat tant ignominiosa-
ment.

Mosaltres som a
Franciadi des de mitjans
del mes passat i netem

